

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. □ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. □ □ □ □ □
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). □ □ □ □ □
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 17.

V Ljubljani, dne 18. septembra 1909.

Letnik II.

P. n. naročnike tem potom uljudno opominjamo, da store svojo dolžnost in poravnajo naročnino potom položnic ali nakaznic na upravništvo »Mladosti« v Ljubljani. — Upravništvo.

Naši cilji in vzori.

Orli, na delo za kraljestvo božje na zemlji!

Carlyle, znameniti angleški pisatelj, ki je živel od leta 1795 do leta 1881, je dejal, da se bo v našem času zgodil velik dogodek, ki ga bomo imenovali »obnovitev kraljestva božjega na zemlji«.

Ako pregledamo čas, v katerem živimo, se nam mora zdeti, da so napele vse moči pekla v sedanjem času vse svoje sile, da preprečijo ta veliki dogodek, da preprečijo obnovitev kraljestva božjega na zemlji. Valovi svobodomiselstva pluskajo svojo umazano vodo že tudi po naši lepi slovenski zemlji. Nezreli študentje se skušajo uriniti med naše ljudstvo. Pol nori preroki skušajo hoditi med našim vernim ljudstvom z evangelijem svobodomiselstva v rokah. Poglejmo, kaj je pisano v tem evangeliju. Evangelij strasti je to. Brezznačajnost je pisala vsako stran te knjige, v kateri se nam zrcali ves naš čas. Pust in bolan je svet. Vse samo zunanost brez pogleda na notranost. Udajanje vsakovrstnim strastem, prodajanje duše, suhoparno znanje brez нравnih moči. Odpad od studenta vsega resničnega in dobrega — od Boga. Tako je pisana ta knjiga, iz katere zajema svojo učenost tudi veliki del tistih ljudi pri nas, ki se imenujejo liberalci, socialni demokratje, radikalci, svobodomiselci. Vsi ti ljudje se družijo v neizmerni strasti napadov na sveto Cerkev, duhovnike in katoliške organizacije. Samo strast jih družijo. Bojujejo pa se z orodjem tako brezznačajnim, da se mora človeku zagnusiti v dno duše ta boj. Strast in nevednost jih vodi na potu v boju proti vsemu, kar priznava Kristusa kralja. Strast in nevednost pa rodi brezznačajnost, brezznačajnost, ki se jasno kaže v vsem početju te pisane družbe. Le pogledjmo!

Če bi vstali pri nas barcelonski roparji, ki so divjali letošnje leto po španskih samostanih in cerkvah, bi jih naši liberalci prav tako ime-

novali »najmlajšo frakcijo v naši stranki«, kot so imenovali tiste študente, ki so nedavno v Ljubljani na shodu svobodomiselcev zmerjali prav te liberalce z neznačajneži.

Med to družbo sovražnikov svete Cerkve najdemo može, ki deloma spolnujejo svoje verske dolžnosti v družbi z ljudmi, ki dvomijo, da jim more kdo izmed naših gospodov kaplanov odpustiti grehe. Žene, ki pristopajo s svojimi hčerkami k mizi Gospodovi, hodijo na shode svobodomiselcev, kjer se grde sveti zakramenti. Matere, ki molijo vsak dan k Bogu za srečo svojih otrok, srečujemo na shodih, kjer se oznanja boj proti sveti Cerkvi. Dekleta, ki se pomude vsak dan pred šolo pred Najsvetejšim v cerkvi, se pode kot divje furije v demonstracijskem sprevedu proti katoliškim organizacijam. Stariši, ki bi bili hudi, ako bi jim kdo očital nevernost, puste, da pohajajo njihovi otroci v organizacije, kjer se trdi, da noben izobražen človek ne more biti dandanes katoličan.

Kako naj imenujemo taka početja? Gnusno brezznačajnost, rojeno deloma od strasti, deloma od zaslepljenosti in nevednosti, ki prihaja od brezmejne ošabnosti. Ali je čudo potem, da rodi ta brezznačajnost, ta gnusna hinavščina povsod kjer imajo ti ljudje vpliv, še večjo brezznačajnost, še večjo hinavščino! Ali je čuda, da se zgodi potem kaj takega, kot se je zgodilo nedavno v neki vasi, kjer je neki liberalni učitelj javno hvalil člane svoje organizacije, da jih ni slišal nikdar kvantati in preklinjevati in da jih ni videl še nikoli pijane. Pol ure pozneje pa se je usula samo tista družba po vasi in je v divjem tulenju zasramovala člane naše organizacije. Pozno v jutro so se ravno tistega dne spravljal ti ljudje šele spat, nasrkani alkohola, da jim ni bila nobena cesta dovolj široka. To je vzgoja, ki prihaja iz tistih krogov, kjer pojem značaj pomeni toliko kot divja strast proti vsemu, kar se oklepa svete Cerkve. Ni čuda, da srečamo med našimi Sokoli liberalce, socialne demokratje, svobodomiselce in pa tudi fante, v katerih še ni popolnoma zamrl verski čut. Kaj jih družijo? Prve strast, druge ž njimi pa nevednost, zaslepljenost. Sadovi te združitve strasti in nevednosti se pa kažejo v surovosti, s katero se odlikujejo člani teh organizacij ravno v zadnjem času dan na dan.

Pri nas se godi v malem to, kar se godi v velikem po celem svetu. Majhne razmere pri ma'em narodu ne morejo ustvariti velikih ljudi iz družbe, kjer se zapirajo vrata srčni plemenitosti in umskemu napredku. In ti ljudje hočejo obvladati naše ljudstvo, hočejo mu gospodovati in ga zapeljati na pot nevere, neomike, v brezno strasti, kjer ga čaka duševna in telesna poguba. Ti ljudje hočejo, da naj jih naše ljudstvo posluša in jim sledi na njihovi poti. Pravijo, da so rešitelji ljudstva, da hočejo ljudstvo osvoboditi. Sramota tem besedam in naklepom!

Da, solze našega ljudstva naj bodo voda, ki bo gnala vaše mline; vzdihli našega ljudstva naj bo veter, ki bo vodil vaše jadrnice. (Ketteler). To hočete in nič drugega!

Bratje, to hočejo, da preprečijo obnovitev kraljestva božjega na zemlji. Bratje, tudi vi ste poklicani, da pomagate pri tej obnovitvi! Izročilo pripoveduje, da je živel po Kristusu obujeni Lazar kot škof in je z vso gorečnostjo svete vere pričal o istinitosti Kristusovega poslanstva. Bratje, bodimo tudi mi kot svetopi-semki Lazar. Čutimo in zavedamo se, da je tudi naše duše obudil isti Kristus od smrti in pričajmo z močjo naših duš, da je samo On naš Gospod, naš kralj, katerega kraljestvo se mora obnoviti na zemlji. To pa se bo zgodilo, ako si bomo prizadevali, da bo v nas milost Božja, katero si bomo pridobili z molitvijo in spolno-vanjem dolžnosti, ki jih imamo od Boga. Tako oboroženi bomo stopali na boj proti neveri, laži in hinavščini in pripravljali pot velikemu času: obnovitvi kraljestva božjega na zemlji!

Ivan Podlesnik.

V srcé sovražnikovo!

Znano je, kako strašno vpitje so zagnali liberalci po celem Kranjskem, Goriškem, Štajerskem in Primorskem, ker smo rekli, da mora krščanski mladenič biti v boju zoper sovražnike božje odločen. Kako so trgali naše voditelje in našo »Mladost«, katere se liberalci bolj boje kot vrag križa! Toda »Mladost« jih je udarila prav v srcé, da so morali umolkniti.

Krščanska ljubezen, na katero se liberalci sklicujejo, mi veli bližnjega ljubiti, torej tudi sovražnika. Ljubiti pa se pravi hoteti komu dobro. In zato ravnam popolnoma po načelu krščanske ljubezni, ako se bojujem zoper božje sovražnike, jih razkrinkujem in ponižujem, če delam s tem v njihovo dobro, kar je večkrat mogoče. Tako tudi zdravnik rano izžiga, ker s tem, da povzroča bolniku bolečine, ima namen ga ozdraviti. Po načelu krščanske ljubezni ravnam tudi, ako sovražniku božjemu prizadevam kaj hudega, da s tem drugemu koristim, kateri ima več pravice do moje ljubezni in katerega moram braniti pred sovražnikom. Tako je dovoljeno braniti vsakega napadenega pred napadalcem.

Tembolj pa, če je napadena cela skupnost, celo ljudstvo, narod, Cerkev! In v največji meri sem upravičen sovražniku dobrega prizadeti kaj, kar on za zlo smatra, ako se gre za ljubezen, ki smo jo Bogu dolžni. Kadar sovražnik domovino napade, smo dolžni jo braniti in naj na tisoče sovraga popa-da! Enako smo dolžni braniti božjo čast in korist ljudstva pred sovražniki vere. O tem med krščanskimi bogoslovci ni nikdar in nikoli bilo nobenega dvoma.

Sicer pa se tudi na Slovenskem od strani katoličanov nikoli ni drugače učilo. Liberalci imajo kratek spomin. Pred 10 leti so napadli našega prvoboritelja in apostola krščanske misli med Slovenci, škofa dr. Mahniča, da ne uči prav krščanstva, ker se ne ozira na krščansko ljubezen, marveč liberalce brezobzirno podaja. In kaj je dr. Mahnič odgovoril v »Rimskem katoliku« (I., 478—482)?:

»1. Katoličan more neustrašeno liberalnemu nasprotniku povedati v obraz, da je liberalen. Ni krivica povedati, kar je javno in očito znano. Tem manje zagrešimo tedaj, ko pravimo o bližnjem to, kar sam vsako uro brez stida o sebi trdi. A vender-le, koliko liberalcev, posebno onih, ki so krotkejšega pasma, se čuti groza zadete, ako jih branitelj katoliške resnice imenuje — liberalce, prijatelje liberalcev?

2. Ako je res, da je liberalizem zlo, gotovo ni nedostatek ljubezni, javne in zavestne njegove branitelje imenovati zlobne. Le odprite dela svetih cerkvenih pisateljev: le opazujte, kako so apostoli nastopali proti prvim krivo-vercem, kako so jih sv. očetje točno posnemali, in kako novejši verski branitelji in Cerkev sama te obdelava v svojem uradnem jeziku. Torej nikakor ni nedostatek ljubezni, če imenujemo onega zlobnega, ki je v resnici tak; in če proizročitelje, pospeševavce in pristaše zlobe nazivljemo zlobne, nesramne, če njihova dejanja, govorjenje in pisanje obsojamo kot zlobo, nesramnost, podlost. Volka so vedno volka klicali.

3. Ako nas razširjevanje dobrega ali pobijanje zlega sili, da rabimo trpke izraze proti zmotam in njihovim izploditeljem, tedaj se morejo rabiti brez žaljenja ljubezni. To je naraven zaključek iz prejšnjega načela. Zlobo moramo ljudem ostuditi, ogrditi, proti nji vzbuditi sovraštvo in zaničevanje; a to moremo le, ako jo narišemo kot zlo, slabo in estudno. Krščansko govorništvo vseh stoletij odobrava proti brezbožništvu rabo izredno trdih govorniških oblik. Veliki bojevniki za krščanstvo posluževali so se v svojih spisih vedno zasmehovanja, rotitev in najbolj ponižav-nih pridevkov. Edini zakon v teh slučajih mora biti smotrenost in resnica.

Še en razlog imamo. Kdor hoče vero poljudno mej vsemi vrstami ljudstva razširiti in jo obraniti, ne sme rabiti v rokavice oblečenih, suhih šolskih oblik. Ljudstvo se le tedaj

dá pridobiti in prepričati, ako govorimo k njegovemu srcu, k njegovi domišljiji; srce in domišljijo pa vname in nagne le gorak, ognjen, strasten govor. **Strast, ognjevitost, ki se poraja iz strastne ljubezni do resnice, ni slaba!**

Sv. Janez Krstnik je pričel svoje delovanje nazivajoč farizeje »kačjo zalego«. Božji Odrešenik zmerjal jih je s pridevki: »hinavci, pobeljeni grobovi, prešestniki, malopridni zarod«, dobrovedé, da se tako nazivanje ne protivi svetosti njegovega nežnega in ljubeznivega propovedovanja. Sv. Pavel označil je odcepljene razkolnike na otoku Kreti z rezkimi besedami: »lažnjivci, zveri, gnjili trebuhu«. Isti apostel kliče zapeljivcu in čarovniku Elimi: »Ti posoda vsakovrstne sleparije, vsakateré zvijače, hudičev potomec in sovražnik vsake pravice!«

Pri sv. očetih naletimo na vsaki strani slične črtice, s katerimi oštevajo krivoverce v nepretrganem boju, vedno in povsod. Le nekaj najprikladnejših in umestnejših vzgledov. Sv. Hjeronim slika v svoji borbi s krivovercem Vigilancijem njegov prejšnji krčmarski stan tako-le: »Vse svoje žive dni posvetil si drugim strokam véde, nikdar bogoslovju. Presojal si vrednost denarja sploh, pa tudi svetopisemskega denarja. Sode si načenjaj, pokušaval si vina, a v isti dobi raziskaval si proroke in apostelje, raznovrstnosti, kojim ne more biti kos jeden in isti človek ob enem.« Vidi se, da je sveti boritelj dokaj rad skušal tem potom streti svojega nasprotnika. Pri drugi priložnosti, ko je zanikal Vigilancij vzvišenost devištva in posta, osmešil ga je zaničevavno vprašaje, ali tako uči, da bi ne zgubil rednih gostov svoje pivnice. Kak ropot in krik bi liberalen ocenjevatelj zagnal, ko bi jeden naših odločnih kritikov mahal s takim orožjem po krivih prorokih današnjih dni!

Kaj porečemo šele o sv. Janezu Zlatoustu, kaj o medenoustnem svetem Bernardu, ki gotovo ni imel medenih ust v borbi z nasprotniki sv. vere. Arnolda iz Brešije, znanega liberalnega rovarja svoje dobe, imenuje brez ovinikov zapeljivca, nesramneža, krivičnika, škorpiona, krutega volka. Hladni Tomaž Akvinski pozabi svojo mirnobo, ogne se mrzlih, suhoparnih dokazovanj in gromovito se zažene v sveti jezi v svojega nasprotnika Viljema de Saint Amour in njegove pristaše, nazivajoč jih: »sovražnike božje, zarobljence, zaslepljence, nesramneže«. Katoliški časnikar nikjer ne javi svoje nejevolje v tako trdi obliki. Prizanesljivi sv. Bonaventura biča Geralda: nespametnega obrekovavca, zloduha, brezbožnika, nesramnika, butca, prevejanega sleparja, zločinca, izdajavca, norca. V novejši dobi pojavi se nam sv. Frančišek Saleški, kateri si je pridobil s svojo izredno, ljubeznjivo uljudnostjo in krotkostjo naslov živega Zveličarja. Menite-li, da je prizanašal sočasnim krivovercem svoje domovine? Kajpada! Res, prezrl je njihova razžaljenja, obsipal jih je z dobrotami, trudil

se z vso gorečnostjo, da bi rešil onim življenje, ki so stregli po njegovem; da, celó rekel je nekemu svojemu tekmeču: »Tudi ako mi iztakneš oko, bi te še vendar z zdravim očesom zrl kot svojega brata«. Prav. Nasproti sovražnikom sv. vere ni poznal ni mere ni ozirov. Katoličana, ki ga je vprašal, se li sme opravljati krivoverca, trosečega otrovne nauke, zavrne: »Da, sme se, le neresnice ne govorite; kakor ga poznate tako govorite o njegovem nravnem življenju sodeč o dvomljivem kot o dvomljivem in sicer tem dvomljivejše ali tem gotovejše, kakor njegovo slabo stran manj ali boljše poznate.« Še jasnejše se izraža v svoji Filoteji, dragoceni in poljudni knjigi: »Javne sovražnike Boga in Cerkve moramo, kar se dá, grajati, **ne smemo jim prizanašati**, da, po vrednosti jih moramo označevati. Ljubezen nalaga nam oprezni vskrik: volk, volk; ako se vkrade mej čredo ovac, da vemo kje je.«

Pa bi vtegnil kdo reči: No, naj bi vže bilo pri naukih na papirju. Ali se pa spodobi, pri pobijanju zmote, in bodi še bolj nezmisljena, razgneviti ter naorožiti se proti osebi, ki jo zagovarja?

Odgovarjamo, da je to prav velikrat v resnici spodobno, ie ne samo spodobno, ampak tudi potrebno ter zaslužno pred Bogom in ljudmi. Dasi pa priča vže samo ob sebi, kar smo povedali, da je naša trditev prava, hočemo jo vendar tukaj naročno vtemeljiti, ker je prevelike važnosti. In res, kolikrat slišiš liberalce, kako dolžé, da se zatekajo branitelji katoliške stvari navadno k osebnostim. In če se jim posreči obdolžiti koga izmeje naših osebnega napada, mislijo si liberalci in ž njimi vsi, katere ima liberalizem na povodci, da je vže vse končano in da je hudobni Nepridiprav vže obsojen.

Pa se prav temeljito motijo. Naša sveta dolžnost je pobiti ter spraviti ob dobro ime pogubonosne ideje, ako hočemo, da jih množica, katero nameravajo zlodeji oslepariti i zavesti, obsodi, zavrže, zasmeši. Naravno pa je, da ideje ne letajo same ob sebi po zraku, kakor ptice, in se ne širijo same, tudi ne škodijo toliko same za-se človeški družbi. Ideje so slične puščicam ali kroglijam, katere bi nikogar ne ranile, ako bi ne bilo nobenega, da bi jih izpustil iz loka ali puške.

Nad ločnici in strelci je treba torej v prvi vrsti zaviheteti vdarce, če hočemo zagotoviti se pred smrtnimi strelamj. Vsako drugo bojevanje, tudi najpožrtvovalnejše, bilo bi proti zdravi pameti. In kaj družega so početniki in širitelji krivih naukov, kakor bojniki s strupenim orožjem? Njihovo orožje je knjiga, časopisje, javni govori, osebni vpliv. Ne zadoščuje poskriti se v stran ter ogniti se strelji, nikakor! Najboljše in izdatnejše je zajeti strelca samega, da ti ne more več škodovati. Pristojno je torej, ponižati in ozloglasiti njegovo knjigo, časopis, govor in v mnogih slučajih tudi osebo samo. Da, tudi osebo, ker je oseba najglavnejši element v boju, kakor je artiljerist, in ne bomba, smodnik in top,

najglavnejši element v artiljeriji. Dovoljeno je torej v mnogih slučajih javno osvetljevati nepoštenost i podlost škodljivega neprijatelja, smešiti njegovo nprav, sramotiti njegovo ime i prijimek. In posluževati se smemo k temu i proze i stihov, i resnobe i šale, karikature i vseh umetelnosti in sredstev. Paziti pa moramo, da ne vpotrebimo nikdar laži v obrambo resnici. Nihče se ne upaj čez mero resnice niti za las; v njenih mejah pa velja beseda Cretineau-Joly-eva: »Resnica je edina bratovska ljubezen, katera ima mesto v zgodovini« in mi bi še dodali: v verskih in socijalnih obrambah!

Isti sv. očetje, katere smo yže navedli, dokazujejo nam to dovolj. Vže naslovi njihovih del pričajo nam jasno, da so prve puščice pri pobijanju laži-učenja merile vedno na laži-učitelja samega. Skoro vsa dela sv. Avguščina nosijo na čelu ime početnika herezije: Contra Fortunatum manichaeum; Adversus Adamantum; Contra Felicem; Contra Secundinum; Quis fuerit Petelianus; De gestis Pelagii; Quis fuerit Iulianus itd. Reči smemo, da je vsa polemika velikega Avguščina prav tako osebna in životopisna, kakor znanstvena, ter da ne sega laži-učitelju samemu nič manj do živega kakor laži-uku. Isto velja o vseh drugih sv. očetih.

Kdo pa je liberalcem povedal, da ni dovoljeno ozirati se pri pobijanju zmot na osebo, no da se moraš osebi dobrikati in laskati? Pustite, pustite klerikalcem, kar o tem uči kristijansko sporočilo in dovolite jim braniti svojo vero, kakor so jo od nekđaj branili v katoliški Cerkvi! Dvigni, o branitelj katoliške stvari, dvigni svoj meč, sekaj pogumno, **nameri bodalo naravnost v neprijateljsko srcé: edini pravi in izdaten vojniški način!**

Dr. Mahnič ni na ta odgovor mogel nihče nič očitati. Dr. Mahnič je namreč ta izvajanja opiral na knjigo D. Felice Sordá »Liberalizem je greh«, ki je izšla na Španskem leta 1884. **To knjigo pa je Rim odobri**, ne samo v tem oziru, da ni v njej nič, kar bi našprovalo krščanski resnici, ampak tudi nič v njej ni, kar bi žalilo krščansko ljubezen! Tako je odločila Sveta Stolica!

Zato liberalci, kar lepo molčite! Vaš trud je zaman. Mi učimo čisto katoliško resnico, kakor pravi sveto pismo: »In ločil je svetlobo od temé«. Zato bomo svobodomiselce pobijali brez ozira in brez usmiljenja in naravnost v srcé!

Najboljši odgovor.

Odgovor, ki so ga dali naši Orli na različne napade svobodomiselne svojati, je tako lep in vzpodbuden, da si ne moremo kaj, da bi ga ne pohvalili in vsem za zgled postavili. Le na kratko naj ta odgovor označimo:

1. Kakor hitro je brat Podlesnik v svojem prekrasnem članku v zadnji »Mladosti« pozval na to, da poglobimo svoje praktično krščanstvo

in ko je brat Terseglav to resnico povdarjal na vseh svojih zadnjih shodih, so različni odseki sklenili to izpeljati. Krka poroča: »Sklenili smo skupno in brez izgovora vsi v cerkev, skupno k svetemu obhajilu, skupno k telovadbi, skupno k predavanjem in skupno k igram; dne 8. decembra prihodnje skupno sveto obhajilo.« Spodnja Idrija: »Jasno smo spoznali, da se Orel ne bo nič ločil od Sokola, ako ne bo iskal moči pri najsvetejšem načelniku, pri kralju nebes in zemlje... Lep je bil dan 15. avgusta, ko smo pristopili v kroju skupno k mizi Gospodovi...« Miren: »Trikrat skupno sveto spoved in obhajilo.«

2. Z. T. O. je naznanila, da spiše katekizem za mladeniče, ki bo obsegal vsa pravila in čednosti, ki jih mora kazati Orel. Glej — in mirenski odsek nam naznanja, da je že sam to uvedel: »Pri vsaki seji se čita do deset minut katekizem o dolžnostih Orlov.«

3. Rekli smo: Odseki, napravite načrt za jesensko in zimsko sezono. Res! Šentvid je že imel tozadeven sestanek — v zadnji številki smo brali njegov vzoren načrt. Krka je napravila ravnotako podroben program z obveznimi predavanji vsako drugo nedeljo. Miren je načrt napravil 13. t. m.: Vsaki ponedeljek mladeniški sestanek in govorniško šolo, vsaki mesec veliko predavanje. V ipava priredi po trgatvi mladeniški tečaj.

4. Progasili smo: Čistimo naše vrste! Miren poroča: »Primorani smo bili izključiti iz odseka 6 članov, ker so na praznik imena Marije skupno z našimi nasprotniki priredili javen ples... Mi hočemo v odseku le fante, ki so ce i Orli!« Tako je prav!

5. Postavili smo načelo: Okrožja, delujte neumorno, redno in temeljito! In res — večina okrožij je prav marljiva, ima redne seje, pošilja Zvezi natančne prepise, kakor razvidimo iz poročil v »Mladosti«.

To je pravi odgovor na svobodomiselno nekulturno sodrgo. In take fante, mislite, da boste oslabili s svojim trapastim kričanjem in terorizmom? Bedaki — vse butice si boste ob skali naše organizacije razbili, kajti pri nas je smoterno in razumno delo in ni strasti nevednosti, ampak strast ljubezni za dobro stvar. **Pod praporom Jezusa Kristusa in v imenu načel, proglašeni od naših prvoborniteljev, dr. Mahniča in dr. Kreka, ljubljencev slovenskega naroda, korakamo dalje**, in na tej poti nas ne ustavi nobena sila pod nebom! Naša moč je strast ljubezni do Boga in do slovenskega ljudstva!

Rojaki! Slovenke! Društva!
Spominjajte se z darovi Slo-
:: vancev v Št. Ilju! ::

Okrožja.

Idrija.

Seja se je vršila dne 22. avgusta v Spodnji Idriji. Uredi se zadeva glede pokritja deficita pri okrožni priveditvi v Črnem vrhu. Sklene se, da mora sestaviti okrožni tajnik 10 dni pred vsako sejo okrožnega odbora dnevni red na podlagi zapiskov sej odseka in istega poslati vsem odbornikom. Dalje se sklene, da se odseki, spadajoči v okrožje, udeležujejo korporativno pogreba samo pri rednih članih, ali pa v slučaju, da umre kak zaslužen podporni član, nasprotno pa pri podpornih članih nesejo le trije uniformirani telovadci venec. Novostavljena pravila so se tiskana razdelila med posamezne odseke z naročilom, da se morajo vsem telovadcem prebrati in natančno raztolmačiti.

Isti čas se je vršila seja vadijskega zbora, pri kateri so se vzela na znanje tehnična poročila načelnikov posameznih odsekov.

Vipava.

Seja se je vršila dne 29. avgusta v Št. Vidu pri Vipavi. Sklene se, da se okrožje udeleži desetletnice »K. s. izobraževalnega društva v Št. Vidu pri Vipavi. Dalje se sklene, da se priredi po trgatvi mladeniški tečaj.

Odseki.

Brezje.

V nedeljo petega septembra, ko so zborovali »svobodomiselnici« v Ljubljani, da zapeljejo mladino v mlako brezverstva, ravno ta dan so se zbrali naši Orli na Brezjah, da se poklonijo Breznadežni kraljici nebes in zemlje.

Ob pol deseti uri dopoldne so prikorakali pred cerkev. Tam je bil kratek odmor, nakar so šli v štiristopih v cerkev. Glinjiv je bil pogled v cerkvi, ko je lepo število uniformiranih Orlov pristopilo k mizi Gospodovi.

Po sveti maši so se zbrali Orli v samostanski dvorani, kjer se je imelo vršiti zborovanje. V lepem in jedrnatem govoru je pozdravil Orle č. o. pater Salezij Vodušek; po pozdravu pa je imel predavanje Zvezni predsednik brat dr. Pogačnik, kateri je narisal v svojem govoru duševne in telesne vrline telovadcev. V imenu kat. narodnega dijaštva je pozdravil Orle brat Hafner.

Ob pol eni uri popoldne so odkorakali Orli iz Brezje v Radovljico; na Črnicu so jih obsule prijazne gospodične, s šopki. Prijetni utis harmonične poezije je imelo oko spremljevalca Orlov ki so se pomikali po beli cesti, skozi zeleni gozjd senčnih dreves med veselim trobentanjem petnajstih trobentačev, katere je vodil brat Pavel Kržan.

Pred občino Predtrg je bil slavnostni sprejem Orlov.

V imenu S. L. S. in »Katol. slov. izobraževalnega društva«, je pozdravil Orle častiti gospod kanonik Ivan Novak iz Radovljice; pri sprejemu smo opazili zastopnike »Katol. slov. izobraževalnega društva«, častitega gosp. Drolca, kaplana g. Vurnika in Pavlina, g. upokojenega postajenačelnika Trpina, nadalje smo opazili »Daničarja« g. Avseneka. Tam je Orla čakala tudi godba »Katol. sl. delavskega društva iz Save« pod vodstvom brata Kogea.

Po sprejemu se je začel pomikati slavnostni sprevod skozi Predtrg in po mestu Radovljica, ki je bila okrašena s precejšnjim številom slovenskih trobajnic. Sprevod se je pomikal po sledečem redu: Godba »Katol. slov. delavskega društva iz Save« pod vodstvom brata Kogea, nato je sledilo 15 trobentačev, katerim je poveljeval

brat Pavel Kržan, za trobentači je bilo uvrščenih šest predsednikov za njimi Zvezni načelnik brat Vojteh Jelčnik, za njim telovadci, uvrščeni v četah. Tako je bilo 120 uniformiranih Orlov v kroju. Ob tri četrt na dve popoldne so imeli telovadci skupno kosilo.

Točno ob štirih popoldne se je pričela javna telovadba, nastopilo je 75 telovadcev. Presenetil nas je nastop telovadcev, rajalni nastop in odhod, kakor tudi proste vaje, ker vse je bilo izvršeno z največjo eleganco. Z največjim zanimanjem pa smo gledali vzorno telovadbo na kosi, dveh drogih in dveh bradljah, posebno se nam je dopadla jeseniška skupina na bradlji. Samoobsebi je umevno, da je strogo oko telovadca opazilo kako formalno napako. Vzlic slabemu vremenu je bilo pri javni telovadbi navzočih 600 do 800 ljudi. Med navzočimi smo opazili č. g. kanonika Ivana Novaka in več gospodov duhovnikov, nekaj akademikov, nadalje smo opazili visokrodne gospe grofinje Salm in kneginjo Polignac z robinjo, katere so se jako pohvalno izrekle o naših telovadcih. Rekle so namreč, da so bile pri večjih javnih telovadbah na Angleškem in Francoskem, a tako lepega rajalnega pohoda še niso videle kakor je ta; vsak gib telovadcev so gledale z največjim zanimanjem.

Po javni telovadbi se je pričela »Ljudska veselica in srečkanje« v prostorih hotela Bartel.

Bratska društva so odnesla najlpsi spomin bratske gostoljubnosti iz Radovljice.

Brzojavni pozdrav je došel iz Bohinjske Bistrice:

»Kakor Orel obletava sinje nebo, tako obvladajte, premagujte bratje Orli pod vodstvom nebes kraljice zaklete sovražnike našega ljudstva! — Berlic, župnik, poslanec Piber, Arh, Markeš.«

Na zdar!

Radeče.

Nov odsek.

Po dolgem pričakovanju so vendar tudi Radeče ućakale ustanovitve telovadnega odseka. Ustanovili smo telovadni odsek dne 5. septembra kot odsek radeške »Kmetijske knjižnice«, ki obstoji pri nas že lepo vrsto let in se v pravilih skoro domalo strinja z izobraževalnimi društvi. Naši nasprotniki so nas sicer napadli in zmerjali še preden je bil odsek ustanovljen, pa mi gremo naprej mimo njihovih surovosti. Za nas je posebno ugodno, da imamo v svoji sredi brata Štefana Ermana, ki je že pri šentvidskem odseku nad Ljubljano bil izmed najvzornjših članov in se je tudi med nami z vso vnemo priprijel telovadske misli. Tudi glede telovadskega prostora smo na zelo ugodnem stališču; nekaj poguma je treba in imeli bomo kmalu prav lepo telovadnico. Pristopilo je k odseku takoj 19 rednih članov, ki so si izvolili sledeči odbor: Predsednik in blagajnik And. Zupanc, podpredsednik Zotlar Fr., tajnik Rozman Josip, blag. namestnik Simončič Fr., načelnik Erman, odbornika: Gospodarič Viktor in Zidar Fr. — Novi odsek se je že udeležil 12. septembra telovadske prireditve v Šmartnem. Pogumno in složno naprej! Na zdar!

Dornberg na Goriškem.

Nov telovadni odsek.

Dne 5. septembra se je ustanovil pri nas telovadni odsek Orel. O ti priliki so nas obiskali bratje raznih odsekov, iz Mirna, Gorice in Batuj. Lep govor je imel brat Fr. Kremžar, ki nam je obširno pojasnil naloge pravega Orla in namen naše organizacije. Pristopilo je takoj 35 mladeničev telovadcev. Ta odsek je nov obroček v verigi, ki naj oklepa celo Goriško. Goriško-Vipavska vstaia in ne bode dolgo, ko se otrese sitnih liberalnih muh. Na zdar!

Krka.

Kako se ravnamo po navodilih Zveze. — Naš zimski program. — Praktično krščanstvo.

Že dolgo se nismo oglasili. Kaj smo pa delali? Udeležili smo se vsi Zvezne javne telovadbe v Kamniku 8. avgusta, napravili dne 29. avgusta izlet v Dobropolje, bili

5. septembra navzoči pri otvoritvi »Zadružnega Doma« v Velikih Laščah in pretečeno nedeljo 12. t. m. v Šmartnem pri Litiji. Malega šmarna dan smo bili skupno pri svetem obhajilu. Prihodnjo spomlad blagoslovimo in razvijemo svojo zastavo in priredimo javno telovadbo in velik mladeniški shod, 26. t. m. pa gremo korporativno na shod vseh mladeničev žužemberske dekanije v Zagradcu, potem pa hočemo delati doma v društvu.

Pri zadnji seji smo si že napravili nekoliko načrta za delo v jeseni in pozimi po navodilu zadnje »Mladosti«. Glede predavanj smo določili, naj bi sprva bila vsako drugo nedeljo, za telovadce obvezna; vsak naj tudi pridno agitira med drugimi fanti in možmi, da bodo radi in v velikem številu prihajali k tem predavanjem. Iger priredimo tri, eno okoli Božiča, drugo predpustom in tretjo okoli Velike noči. Enkrat ali dvakrat naj bi igrate tudi dekleta izobraževalnega društva. Določili smo tudi dan prihodnjega skupnega obhajila, namreč 8. decembra in telovadbo za nedelje in praznike.

Kaj pa sedaj bratje? Pojdimo z novimi silami na delo za našo sveto stvar. Nahaja se še mnogo fantov pri nas, ki bi radi prišli k nam, a jih razni predsodki zadržujejo od tega koraka. Te privabimo najprej v naš odsek, izbijmo jim iz glave njihove predsodke in pokažimo jim, da nismo taki, kakor se nas mogoče slika. Našim nasprotnikom bomo pa najbolj zavezali jezike, ako ne bomo samo v besedah, ampak tudi resnično v dejanju živeli krščansko, če nas mogoče tudi zaničujejo in zasramujejo radi tega, saj vemo, da store to samo zato, da si utolažijo svojo vest, ker sami ne hodijo po pravi poti. Pred vsem pa glejmo, da bo vladala v naših vrstah najstrožja disciplina, niti za las ne odjenjamo od nje. Le to nas stori silne in močne pred sovražnikom. **Skupno in brez izgovora vsi v cerkev, skupno k svetemu obhajilu, skupno k telovadbi, skupno k predavanjem in skupno k igram.** To bo najboljša priprava za prihodnjo našo pomladansko prireditev. Na zdar!

Miren.

Novi bratje. — Operacija v odseku. — Sokoli polite kokoši in revolverjunaki. — Naraščajski izlet. — Načrt za zimsko sezono.

Po zadnjem okrožnem nastopu se je v našem Orlu začelo novo življenje. Pristopilo je dvanajst novih članov telovadcev. Življenje v telovadnici je postalo jako živahno. Tudi mladeniški sestanki so dobro obiskovani. A zgodilo se je tudi nekaj, česar nismo veselili. Primo-rani smo bili namreč izključiti iz odseka šest članov, ker so na praznik imena Marije skupno z našimi nasprotniki priredili javni ples. Nismo tega veselili, a potrebno je bilo, kajti mi hočemo v odseku le fante, ki so celi Orli. Naše število s tem nič ne trpi, ker imamo kljub temu 44 telovadcev. Razglasilo se je sicer po Goriškem, da v mirenskem Orlu poka, mi pa pravimo, da se mirenški Orel čisti.

V nedeljo, dne 5. t. m., so priredili naši Sokoli veliko slavnost, ki se je začela s plesom in končala s pretepom in revolverji. Telovadilo je celih 14 Sokolov, in to samo na orodju, pod vso kritiko. Zvečer so se pa z demokrati dobro stekli in vodja Sokolov je ustrelil trikrat na pijanega demokrata ter ga zadel pod očesom. Dvanajst Sokolov je bilo, ustreljeni pa sam, in sedaj pravijo, da je načelnik streljal v silobranu. Lepi Sokoli, ki jih mora dvajset na enega z revolverji. »Edinost« piše, da so pretep uprizorili Orli. Resnica pa je, da ni bilo ne enega Orla zraven. Sokoli so pri celi slavnosti izgledali kakor polite kokoši. Dne 12. t. m. je priredil naš odsek izlet naraščaja, ki je lepo uspel. Ti izleti se bodo prirejali vsaki mesec.

V seji dne 13. t. m. smo si napravili načrt za zimsko sezono. Vsaki ponedeljek bomo imeli mladeniški sestanek in govorniško šolo. Vsaki mesec priredimo eno večje predavanje. **Pri vsaki seji se čita do deset minut »Kazekizem o dolžnostih Orlov. Trikrat bomo imeli skupno sveto spoved in obhajilo. Imeli bomo tudi stalno vsako nedeljo zvečer dramatično predstavo. Prva je bila dne 8. t. m. Igrala se je »Nežka z Bleda«.** Na zdar!

Št. Vid nad Ljubljano.

Začetek sezone. — Novo društvo. — Prerok.

Jesensko in zimsko sezono smo pričeli pri nas na Marijin praznik. Imeli smo prvi sestanek, pri katerem smo se pogovorili o podrobnostih načrta za naše delo. Pred sestankom pa je predaval naš predsednik gospod župnik o svobodomiselcih. Tega predavanja se nismo udeležili samo člani polnoštevno, temveč prihitelo je tudi zelo lepo število mož - mojstrov. Po predavanju pa nas je slo nekaj v Dravljje, kjer se je ustanovilo novo izobraževalno društvo. To društvo je sad hujškanja in napadanja na naše delo od strani brezvestnih nasprotnikov. Tako odgovarjamo po načelu: Cim hujši napadi, temveč dela in odpora.

Brali smo pretekli teden v »Slovenca« o komediji, ki so jo vprizorili svobodomiselci v Ljubljani. Tudi pri nas imamo par fantinov, ki hočejo posnemati te komedijante. Preteklo soboto se je utihotali v našo telovadnico neki študent, ki je hotel pred tremi našimi člani nastopiti kot naš prerok. Začel jim je razkladati svobodno misel iz »Slovenskega Naroda«. Fantje so se mu smejali, potem ga pa lepo postavili pred prag. Pripomnimo, da ima ta fant vse lastnosti svojih bratcev v Ljubljani: je zgubljen študent, ki se navzlic svoji svobodomiselnosti ni branil prositi za ustanovo duhovnika. Glede potuhnjeno v tla in zajema svojo učenost iz nemških brošur po 10 vinarjev. Svetujemo mu samo eno: naj pazi, kadar govori o vojaščini in dolžnostih do domovine da ga ne bo slišal kdo pravih. Bo kmalu konec njegove svobodomiselnosti. Ta fant kuje tudi pesmi, ki so podobne tisti svobodomiselni Marici, ki je kazala svoje talente na shodu slovenskih framazonov v Ljubljani.

Izleta na Brezje se je udeležil naš odsek po 20 članih. Sedaj se pripravljamo za mladeniški tečaj v Preski.

Mengeš.

Dasi že parkrat ni bilo dopisa v »Mladosti«, delamo v telovadnici kakor tudi zunaj telovadnice. — Pred dvema mesecema nam je umrl vrli brat našega Orla Franc Valjavec, star 15 let. Raz društveni dom je visela črna zastava, pogreb je bil veličasten. Udeležilo se je pogreba nad 30 Orlov v kroju. Prišli so iz Kamnika in Komende. Vence, zastavo in krsto so nosili bratje v kroju. Dragi Franc, upamo da si se dvignil kot Orel v višave k svojemu Stvarniku! — Udeležili smo se tudi pogreba gospe Žargijeve v Kamniku. — 8. avgusta se nas je udeležilo izleta v Kamnik 20 telovadcev, 13 v kroju. 16 je telovadilo proste vaje, 11 na bradlji. Takoj po izletu se je na novo vpisalo nekaj članov, eden si je že napravil uniformo. — 22. avgusta smo igrali telovadci za pokritje telovadnega orodja »Znamenje v gozdu«. Dekleta pa so igrale igre »Pri gospodih«. Tudi ta igra je izpadla zelo lepo. — V par mesecih bomo zopet igrali. — 5. septembra se je vdeležilo božje poti na Brezje in javne telovadbe v Radovljici 8 Orlov — 12. pa smo zopet poleteli v Šmartno pri Litiji in se tam vdeležili shoda ter javne telovadbe. Priredimo še en izlet v Ihan in potem bode vendar dovolj za letos. Na zdar!

Spodnja Idrija.

Navdušeno naprej. — Pred Najsvetejšim.

Zopet se oglašamo in poročamo kako naš Orel dela in se krepi duševno in telesno.

Jasno smo spoznali, da se Orel ne bo nič ločil od Sokola, ako ne bo iskal potrebnih moči, pri najsvetejšem načelniku, pri kralju nebes in zemlje, za pravo versko prepričanje in vztrajnost v njem. Lep je bil dan 15. avgusta, dan Marijinega vnebovzvetja. Prvič smo korporativno v kroju skupno pristopili k mizi Gospodovi in to je napravilo velik utis na naše somišljenike in nasprotnike.

Z žalostnim srcem pa moram poročati, da smo spremili dne 25. julija k zadnjem počitku našo vneto sotrudnico in blago podpornico našega Orla, v najlepšem cvetu njenega življenja gdč. Mici Sever, učiteljico otroš-

kih vrtecev. Ves pogreb je kazal, kako da je bila rajna priljubljena in spoštovana. Udeležilo se je pogreba z vencem naše izobraževalno društvo, v katerem je tako rada sodelovala in pomagala s svojimi nasveti. Nosili smo jo na zadnjem potu Orli v kroju, kakor je sama želela ko je bila še živa. Udeležili so se pogreba Orli iz Žirov z zastavo, in bratje Orli iz Idrije, tako da je bilo v kroju 43 Orlov pri sprevodu.

Dne 11. julija je poletel naš Orel v Kanomljo, čeravno mu je hotelo kljubovati neugodno vreme, katerega se pa nismo plašili, marveč šli smo s čilostjo in navdušenjem v Kanomljo buditi in navduševati naše somišljenike k trajnemu delu za narodno stvar. Priredili smo veselico z igro »Novi zvon na Krtini«, in drugimi lepimi točkami, na kateri ni manjkalo tudi krasnih prepričevalnih govorov, kajti udeležil se je naše veselice tudi gospod državni poslanec Josip Gostinčar, ki se je slučajno nahajal v našem kraju. Vzbudil je v našem ljudstvu s svojim pozdravom in govorom mnogo navdušenja. Tudi naš vrli brat predsednik gospod kaplan Ivan Mrak se je v tem oziru izkazal. Govoril je tudi tajnik Orla brat Anton Rejec ter nam temeljito razkrinkal Sokole, naše nasprotnike in njihova načela ter razložil pomen naše mladinske organizacije.

Slednjič moram omeniti tudi naša vrta dekleta, ki so s svojo požrtvovalnostjo mnogo pripomogla, da je veselica tako izborna uspela v splošno zadovoljnost. Napravile so namreč mnogo krasnih šopkov ter nastopile v prvič pri petju in s tem pokazale svojo zmožnost, da tudi one lahko delajo na polju izobrazbe za svoj narod.

Seja idrijskega okrožja se je vršila pri nas 22. avgusta t. l. Vršilo se je tudi predavanje, katerega se je udeležilo nad 70 oseb. Predaval je učitelj iz Črnega vrha, brat podpredsednik okrožnega odbora Fran Tratnik in sicer o slovenskem šolstvu in učiteljih.

Tako sedaj tudi naš Orel upravičeno upa v boljšo bodočnost; pristopili so zopet trije novi člani, vsi trije navdušeni telovadci. Telovadimo na bradlji na prostem dvakrat na teden, kupili smo jo od spodnjelogaškega Orla.

Zdaj kot to pišem se pa zopet pripravljamo za veselico, katero bomo priredili na prostem dne 19. septembra t. l.

Borovnica.

V Borovnici je prireditev telovadnega odseka prav lepo uspela. Zbralo se je lepo število bratov Orlov z Viča in Dobrove, polnoštevilno so nas obiskali prijateljski bratje Orli iz Vrhnike s požrtvovalnim načelnikom bratom Jeršinovcem. Zato vsem skupaj presrečna zahvala! Telovadba sama bila je vzorna; mnogoštevilno domače in tuje občinstvo je telovadce živahno aklamiralo. Občudovali smo pa domače Orle tudi v lepi narodni igri »Tihotapec«, kjer so pokazali, da imajo zares lepe zmožnosti. Ker je predstava podučna vseskozi, se bo ponovila 26. t. m. popoldne ob tretji uri. Ostali smo združeni pri prosti zabavi. Lepi dobitki in šaljiva pošta povzročila je mnogo zabave in smeha. Zato zopet srčna hvala vsem onim, ki so poklonili in darovali številne in lepe dobitke. Vsem skupaj pa zopet hvala za obisk. Telovadcem pa kličemo: le urite se in vežbajte naprej duha in telo. Na zdar!

Gorica.

Dne 8. t. m. nas je zapustil brat okrožni načelnik Puhar. Dne 4. t. m. je bila v goriški K. S. Z. lepa odhodnica. Bili so zastopani vsi goriški odseki. Ta odhodnica je najbolje pokazala, kako priljubljen je bil med nami brat Puhar. Mnogo zaslug ima za razvoj orlovske organizacije na Goriškem. Uspehi ki jih je dosegel, naj mu bodo v zadoščenje za njegov trud. Želimo mu, da bi tudi v Kranju dobil ugodnih tal za svoje delovanje. Na zdar! Okrožno predsedstvo.

Vrhnika.

Grenko je mreti in umreti,
a mrtev biti je sladko.
Medved.

In ni ga več med nami vrlega Pepeta! Res, vrl je bil! Dobro ste ga poznali vi, bratje Orli iz Ljubljane, saj je za časa tamošnjega bivanja pohajal i v vaš odsek! Dobro ste ga poznali vi, bratje iz Borovnice, saj je dalje časa posečal vaše sestanke, najbolje pa smo ga poznali mi, vrhniški Orli, katerim je bil od početka zvest tovariš — pokojni Jeršinovčev Pepe. Mlad je bil naš Pepe po starosti — bil je še le v 18 letu — a star po svoji možati razsodnosti, velik po živem zanimanju za dobro stvar. Dve leti se je učil na Vrhniki strojnega ključavnicarstva. Eno leto se je v tem delu spopolnjeval v Ljubljani, od meseca majnika tega leta je bival v Borovnici, kjer je imel ob novem letu napraviti skušnjo za strojnika. A Vsemogočni je ukrenil drugače. Pri svojem vsakdanjem opravi se je prehladil, dobil je hudo pljučnico, ki ga je v kratkem spravila v hladni grob. Pri kamniški prireditvi je še veselo telovadil, 9. septembra so ga ponесли bratje Orli na vrhniško pokopališče.

S pokojnim Pepetom je izgubil vrhniški odsek enega svojih najboljših članov. Bil ni le izvrsten telovadec, imel je smisel in veselje tudi za organizacijsko delo. Krasen pogreb je bil živa priča, kako splošno priljubljen je bil Jeršinovčev Pepe. Pogreba se je udeležilo pet duhovnikov, do 40 uniformiranih Orlov iz Ljubljane, Borovnice, Logatca in Vrhnike, društvo rokodelskih pomočnikov z zastavo in mnogo drugega občinstva. Ob odprtem grobu mu je ginljivo govoril v slovo podpredsednik vrhniško - logaškega okrožja brat Turšič.

Grenko je bilo Tebi, dragi Pepe, in nam, ko smo Te videli mreti in umreti. Sedaj si mrtev; za gotovo upamo, da Ti je sladko. Blagrujemo Te. Dragi Pepe, med nami Te ni več, a spomin na Te nam ostane trajen. Mi hočemo prositi za Te, Ti pa prosil za nas!

Št. Andraž.

Kako »Urhi« telovadijo.

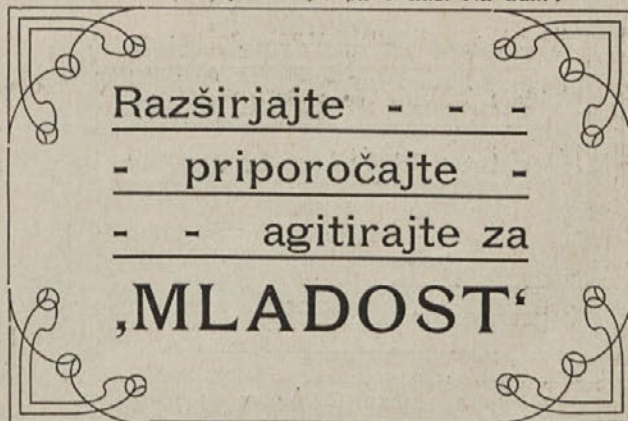
Ze dolgo niste v »Mladosti nič čuli o nas, zato hočem sedaj kaj povedati, da ne boste mislili, da so nas požrli Orlov lačni »Urhi«.

Dne 29. avgusta je bila pri nas sokolska veselica. Seveda si morajo Sokoli izmisliti vedno kaj posebnega, da le dražijo mirno ljudstvo. Tako so za veselico izbrali prostor, kjer nikdar ni bila veselica, namreč na križišču cest. In kaj so nam še naredili? V soboto so nam zaprli dve cesti in v nedeljo še eno in zraven tudi vodnjak, tako, da je bila gospodinja primorana nositi vodo iz četrt ure oddaljene Soče. Za vse to pa gre zahvala gospodu županu.

Da omenim še o sokolski telovadbi in sicer o prostih vajah.

Proste vaje so se izvajale prav jalovo in mislil sem, ko sem gledal, da telovadijo pravi urhi. Ko je naš brat iz bližnje vasi rekel nekaj zasmehovalnega o teh prostih vajah, je naš nadučiteljski frak nekaj zagodrnjal in ko mu je začel naš brat nekaj odgovarjati, so ga miroljubni sokoli seveda napadli.

To o sokolih, prihodnjic pa o nas. Na zdar!

Priporoča se manufakturna trgovina

Janko Češnik

(pri Češniku)

Ling. ul. Ljubljana Strit. ul.

Velika zaloga raznovrstnega črnega, kakor modnega blaga za moške obleke, površnike, zimske sukne itd.

Postrežba strogo pošena. — Gene najnižje.

Manufakturna trgovina Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne srajce in žnore za surke; priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo sukna, platna in manufakturnega blaga. !!

Trgovina

IVAN PODLESNIK ml.

Stari trg 10. -- LJUBLJANA -- Stari trg 10.

ima v zalogi sledeče telovadske potrebščine

čepice s peresi, telovadne

hlače, srajce in čevlje, - - -

pasove za uniforme, znake.

Priporoča tudi svojo bogato

zalogo klobukov in čevljev.

Svoji k svojim!

Na vseh razstavah najvišje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na !! stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

:: (Praga). ::

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in šolam za popolno in vzorno urejevanje telovadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in elegantnega telovadskega orodja po priznanem sistemu. Uredi domače telovadnice, izdeluje orodje za športne igre, različne novosti, bradlje, konje, kože in drugo težje premično telovadsko orodje s patentiranimi originalnimi napravami za lahko in hitro premikanje in prenašanje orodja, patentirane lestvice z železno konstrukcijo, prirejeno za pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem v poljubni višini in legi.

Poprave in prenašanja se hitro in po ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in proračuni brezplačno in franko.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča

popolno zalogo slovenskih knjig, muzikalij itd.

in dopošlje popoln

imenik knjig in muzikalij vsakemu na zahtevo brezplačno in poštnine prosto.

Za društveno porabo omenjamo še posebej:

Blagajniška, tajniška in knjižničarjeva knjiga vsaka vezana po	K 8:50
Pravila za katol. slovenska izobraževalna in podobna društva, ki mesečno pobjerajo prispevek svojih članov lega	> -80
Glavna knjiga za »Čebelice« vezana	> 9-
Blagajnikova knjiga za »Čebelice«	> 4:90
Hranilna knjižica za »Čebelice« 100 izvodov	> 8-
Mesečni zaključek za »Čebelice« lega	> -60
Statistika za telovadne odseke vsaka knjižica	> -80
Stroj A., društveni govornik I. zvezek	> 3-
Podlesnik I., Knjigovodstvo I. del. Knjigovodstvo za društva, »Čebelice«, mladniče in gospodarje vezano	> 3:20
Podlesnik I., Knjigovodstvo II. del vez.	> 6:90

Zahtevajte natančne imenike.